

КНИЖКА СЕДМА

1937—1938

ГОДИНА XXXIII

ВЕЛИКДЕНЬ

Облѣчени въ най-хубава премѣна,
съ пречистени отъ грѣхъ и зло сърдца,
тѣ бързатъ въ тая полунощъ ухана
и въ храма влизатъ — стари и деца.

И всѣки пали свѣщи богомолно,
прекръства се, потрепва и шепти
и грѣе му душата свѣтла, волна
и като птичка иска да лети.

Звучи могъщо праздничната пѣсень,
люлѣе като корабъ тоя храмъ —
едно божествено: „Христосъ възкресе!“
понесено срѣдъ мирисъ отъ тамянь.

А вънъ ликува утринната пѣсень,
възкръснало, и слънцето гори
и призовава всички съ гласъ небесень,
да бждатъ по-смирени, по-добри.

Камбаненъ звънъ, молитви, слънце ясно —
превърщатъ вънъ на храмъ и всѣки домъ,
кждето ще кънти все тѣй прекрасно
великденскиятъ пламененъ псаломъ.

Христо Огняновъ

